

Lov, altsaa 450,000 Kr. til dette Øjemed. Fremdeles er der ved det sidste Forslag givet Kommunerne Ret til at yde Understøttelse ud over de 70 Dage, som Loven hjemler arbejdsløse at faa Bidrag i; naar de da holde sig til et Bidrag, der ikke er større end det, der er givet af Arbejdsløsheds-kasserne, saa skal det ikke betragtes som Fattighjælp. Det er altsaa, hvad begge Love yderligere give.

Jeg vil nu gøre opmærksom paa, at Loven gælder fra 1. April 1911 til 31. Marts 1912. Der kan altsaa ikke være Tale om den Arbejdsløshed, vi nu have, der maa være taget Sigte paa den, der vil komme i det kommende Aar. Man kan vel ikke tænke sig, at det blot er Meningen, at Eftersmækket fra det indeværende Aar skulde dækkes i det næste, og man maa altsaa gaa ud fra, at Loven gælder for næste Aar. Allerede af den Grund vilde jeg stemme mod Forslaget, idet jeg mener, at det første, man maatte se efter, i det mindste, naar man skal give ekstraordinært Tilskud, maatte være, om der blev Arbejdsløshed. Og da vi gaa Sommeren i Møde, synes jeg rigtignok, at det er lidt mærkeligt, at vi allerede nu skulle tage Stilling overfor denne Sag. Det kunde jeg tænke mig, at man vilde gøre til Efteraaret, naar man muligvis kunde forudse, at der vilde blive Arbejdsløshed. Allerede den Grund var altsaa nok for mig til at stemme mod Forslaget.

Men jeg har andre Grunde, og jeg skal tillade mig at fremføre disse. Jeg har altid villet være og kunnet være med til at give Understøttelse til gamle trængende, altsaa til dem, der have gjort deres Borgerpligt gennem Tiderne, og som nu muligvis vare i Trang. Endvidere har jeg altid været med til at ville give til dem, der selv i den kraftigste Alder paa Grund af Sygdom bleve forhindrede i virkelig at bruge de Kræfter, de vare i Besiddelse af, og som man kan forlange de skulle bruge i egen og i Samfundets Interesse. Altsaa, overfor de gamle og overfor de syge har jeg været og er jeg villig til at være med til at yde den tilbørlige Støtte. Men noget andet er, naar vi staa overfor den fuldvoksne Mand og Kvinde, overfor dem, der ere i den Alder, hvor de netop skulle være med til at bære Samfundet, og hvor

de gennem deres Arbejde skulle være med til at bære, ikke alene deres Hjem, men derigennem ogsaa den Kommune, den Stat, hvori de leve. Det er det Krav, man kan stille til enhver Borger og Borgerinde, efter at de allerede paa Forhaand have nydt Opdragelsens Gode af den forrige Slægt. Jeg kan ikke være med til at yde Understøttelse til Folk i den Stilling. Det, at de kunne faa Understøttelse, lammer dem, gør, at de ikke tænke paa at bruge deres Kræfter, som de bør.

Samfundet har paa umaadelig mange Omraader støttet Personer ogsaa i den Tid, hvor de først og fremmest skulde støtte sig selv og ogsaa være en Støtte for Samfundet. Men ved al den Understøttelse tager man Kraften og Modet fra Folk, man tager Mandens Styrke og Kvindens Styrke bort eller svækker den. Jeg kan forstaa, at en fremmed, der har studeret vore sociale Forhold, har udtalt, at det danske Folk ikke er noget kraftigt Folk; thi, siger han, hveranden gaar jo med Krykker. Og der er noget i det, da man understøtter baade her og der, saa at Folk ikke staa paa deres egne Ben, hvor de burde det. Det, der børgøres, er, at man saa vidt muligt lader saadanne Folk staa som selvstændige paa deres Plads. Der er en Forfatter, der har ment, at det, for at bringe Kraft og Selvstændighed ind i vort Samfund, vilde være rigtigt at kaste Ungerne nøgne ud af Reden. Jeg tror ikke, det er rigtigt, jeg tror, vi skulle gaa saa vidt at sige, at de skulle være fuldt fjedrede; men den Dag, de ere det, skulle de staa paa egne Ben og tage Samfundets Kamp op med al den Kraft, der ligger i dem. Naar jeg ikke kan stemme for dette Forslag eller andre lignende, der komme til at ligge paa Tingets Bord, men tværtimod vil være med til at slaa Krykkerne bort, er det, fordi jeg anser det for bedre for Menneskeslægten i sin Helhed, at den saa vidt muligt bliver en selvstændig Slægt, der virkelig kan udfylde sin Plads.

Men nu siger man, der er dog noget, der hedder Arbejdsløshed og arbejdsløse. Vi hørte forleden, der var visse Procent arbejdsløse i de forskellige Fag. Det var nu ikke stort, og det tager sig lidt underligt ud, naar man ser paa den Vinter, vi